

Uitspraak van het College van Toezicht

Kamer I

Zitting 15 april 2019

Inzake:

De heer [klager] en mevrouw [klaagster], wonende te [plaats],
klagers,
advocaat: mr. R.V. van den Wildenberg,

tegen

De heer [architect] gevestigd te [plaats], BNA-lid.
verweerder.

1. Bij mailbericht van 14 september 2018, met twee bijlagen, aangevuld bij mailbericht van 15 januari, met 1 bijlage, heeft de raadsman van [klagers] bij het College van Toezicht een klacht ingediend tegen [architect].
2. Bij mailbericht van 22 januari 2019 heeft [architect] op de klacht, en bij mailbericht van 19 maart 2019, met 2 bijlagen, op de aanvulling gereageerd.
3. Naar aanleiding van een verzoek daartoe van het College van Toezicht heeft de raadsman van [klagers] bij mailbericht van 26 maart 2019, met 1 bijlage, de gevraagde informatie verstrekt.

Behandeling van de klacht

4. De klacht is op 15 april 2019 behandeld door Kamer I van het College van Toezicht. De kamer was als volgt samengesteld:
 - De heer mr. L.C.J.M. Spigt, voorzitter
 - De heer ir. F.J. Hoekstra,
 - Mevrouw ir. D. Segers, architect-leden
 - Mevrouw mr. A.M.R. Smolders, secretaris

5. Bij de behandeling waren beide partijen aanwezig, [klagers] bijgestaan door hun raadsman. Aan [architect] is bij die gelegenheid een afschrift verstrekt van de bijlage die [klagers] bij mailbericht van 26 maart 2019 aan het College zonden.
6. Op grond van de aan het College ter beschikking gestelde stukken en de mondelinge toelichting van partijen overweegt het College het volgende.

De feiten

7. Als enerzijds gesteld en anderzijds niet of onvoldoende betwist staat – voor zover hier van belang – het volgende vast:
8. Naar aanleiding van een voorbespreking met [klagers], heeft [architect] hen bij mailbericht van 31 oktober 2015 een offerte gestuurd voor een te realiseren aanbouw bij hun woning in [plaats]. De offerte omvatte het ontwerp, de uitwerking en de directie. Op basis van een te verwachten aanneemsom van €81.000,- inclusief btw, als uitkomst van aanbesteding, offereerde [architect] zijn eigen honorarium voor €8.100,-. [Architect] stuurde hen daarbij een gespreksnotitie, met uitleg over de diverse werkzaamheden en een *checklist afwikkeling architectenopdrachten: werkstukbeschrijving per opdrachtdeel*. In deze documenten wordt verwezen naar 'S.R.', 'BNA/DNR 2005' en 'DNR-2015'.
9. In de gespreksnotitie staat tevens, voor zover hier van belang: *'ik garandeer hetgeen ik in mijn uiteindelijke begroting als te verwachten aanneemsom aankondig, in de zin van dat, als het voor de begrote bedragen niet blijkt te kunnen worden aanbesteed, ik de uitvoering in eigen beheer aanbied voor de door mij begrote prijs.'*
10. [Klagers] hebben het project uitgesteld, omdat hun budget op dat moment te laag was en ze ervoor wilden sparen.
11. Ergens in 2017 heeft [architect] het [aannemingsbedrijf], van [aannemer], bij [klagers] geïntroduceerd. [Klagers] zijn ermee akkoord gegaan de verbouwing onderhands aan te besteden aan [aannemingsbedrijf].
12. Nadat in september 2017 het werk door [architect] was begroot voor een aanmerkelijk hoger bedrag dan de aanvankelijk door hem verwachte aanneemsom, zijn zowel [klagers] als [aannemingsbedrijf] akkoord gegaan met een vast bedrag van €92.000,-, inclusief btw. De aannemingsovereenkomst is door [architect] opgesteld. Aan [klagers] werd een offerte voor het

honorarium van de architect gestuurd die gelijklopend was aan die van 31 oktober 2015, met als datum 31 oktober 2017.

13. De verbouwing zou twaalf weken duren, maar werd gehinderd door een lange reeks vertragingen, doordat werklieden wegbleven, bouwmaterialen ontbraken, en als gevolg van gebrekkig werk. In mei 2018 schakelde [aannemingsbedrijf] een andere Poolse aannemer in, de firma [X], in en kwam [aannemingsbedrijf] de facto in een positie van ondergeschiktheid tot die aannemer, zonder dat [klagers] hiervan op de hoogte waren. [Architect] was hiervan wel op de hoogte. [Aannemer] is op 30 mei 2018 door [architect] van het werk gestuurd. Het werk is afgemaakt door een derde aannemer, de firma [Y].
14. De raadsman van [klagers] heeft [architect] in de zomer van 2018 aansprakelijk gesteld voor de schade. [Aannemingsbedrijf] was in Nederland ingeschreven bij de Kamer van Koophandel op het kantooradres van [architect], maar in 2016 heeft [aannemer] [aannemingsbedrijf] in Polen laten registreren. Op enig moment in 2018 is [aannemingsbedrijf] in Polen failliet gegaan.

De klacht

15. [Klagers] verwijten [architect] dat hij de rechten en plichten van partijen niet deugdelijk heeft vastgelegd, en dat [architect] de kernwaarden van integriteit en professionaliteit heeft geschonden.
16. Ter onderbouwing van het eerste verwijt stellen zij dat [architect] heeft verzuimd gebruik te maken van de BNA-modelovereenkomst voor de rechtsverhouding met consumenten, en ermee volstond hen een (hiervoor in 8. genoemde) offerte te sturen, welke offerte [klagers] niet hebben getekend. Er is daarom geen sprake van een deugdelijk uitgewerkte overeenkomst, zoals voorgeschreven door de BNA, aldus [klagers]
17. Ter onderbouwing van het tweede verwijt stellen zij dat [architect] niet transparant was over zijn zakelijke en persoonlijke belangen die zijn functioneren hebben beïnvloed, en daardoor het vertrouwen van zijn opdrachtgevers beschaamde. Volgens [klagers] drong [architect] er vanaf 2015 op aan om met hem in zee te gaan. In april 2017 kwam hij op een afspraak met hen ineens samen met een bevriende aannemer en overtuigde hen ervan dat zij er, vanwege een gunstige prijs-kwaliteitverhouding, goed aan deden de opdracht aan deze [aannemer] en zijn firma [aannemingsbedrijf] te verstrekken – hoewel de offerte uitging van aanbesteding. Nadat er in het najaar van 2017 een akkoord werd bereikt over een vaste prijsafpraak (zie hiervoor in 12.), stuurde [architect], nog voordat [klagers] de aannemingsovereenkomst tekenden, namens [aannemingsbedrijf] al een eerste factuur ter aanbetaling. [Klagers] vonden het eigenaardig dat

die factuur van [architect] kwam en vernamen vervolgens dat [architect] de administratie deed voor [aannemingsbedrijf], omdat naar zijn zeggen [aannemer] de schrijfvaardigheid in de Nederlandse taal onvoldoende beheerste. De tweede termijn zou pas vervallen als alles wind- en waterdicht was, aldus [klagers], maar [architect] stuurde die factuur veel eerder, in februari 2018, met als argument dat leveranciers – van o.a. kozijnen - vooruit betaald moesten worden. Zij kregen argwaan toen [architect] hen in mei 2018 tekeningen van kozijnen ter goedkeuring voorlegde, terwijl die kozijnen volgens [architect] zelf al besteld zouden zijn. Een derde factuur van [aannemingsbedrijf] werd opnieuw gemotiveerd met het bestellen van kozijnen die vooruit betaald moesten worden, aldus [klagers]. Enkele weken later stuurde [architect] hen namens [aannemingsbedrijf] nog een herinneringsfactuur. Volgens [klagers] hebben ze alle facturen betaald, behalve de factuur voor begeleiding van de werkzaamheden die [architect] hen in mei 2018 stuurde, omdat [architect] ernstig tekort schoot in die begeleiding. Ondanks ondermaats werk en van het werk wegblijvende werklieden, reageerde [architect] hooguit op de vele ongeruste e-mails die zij naar hem stuurden, aldus [klagers], maar greep niet in. In mei 2018 ontdekten ze naar hun zeggen bovendien dat [aannemer] het project buiten hen om, maar met medeweten van [architect], had overgedragen aan de eveneens Poolse firma [X]. [Architect] zorgde uiteindelijk voor een [timmerman] die in twee dagen herstelwerkzaamheden zou moeten uitvoeren. De [timmerman] beoordeelde het werk echter als ondermaats en vroeg aannemer [Y] om ernaar te komen kijken, die het oordeel van [nieuwe timmerman] bevestigde en ook nog andere ernstige gebreken constateerde. Het werk werd daarna overgenomen door [Y], die zich eerst moest bezighouden met het herstellen van ondermaats werk, aldus [klagers] [architect] zou aanvankelijk hebben beloofd dat zij aan [Y] slechts facturen hoefden te betalen tot het maximum bedrag van € 92.000,-. Volgens [klagers] kwam [architect] hier op terug omdat hij vond dat hem geen blaam trof; het project zou zijn mislukt door toedoen van [aannemingsbedrijf]. [klagers] stellen aan [aannemingsbedrijf], [architect] en [Y] in totaal meer dan € 120.000,- euro te hebben betaald.

18. Volgens [klagers] hebben zij pas achteraf begrepen dat [architect], door tegen betaling de administratie te verzorgen voor [aannemer] en namens [aannemer] te factureren en te incasseren, twee petten op had. Leveranciers bleken in de veronderstelling dat niet [aannemer] maar [architect] hun wederpartij was, aldus [klagers] Zij wijzen in dit verband op een (door [architect] overgelegd) recent vonnis in een procedure van een van die leveranciers tegen [architect]; deze stelde zich op het standpunt dat [architect] degene was met wie hij te maken had. [Klagers] verwijten [architect] tevens voor hen te hebben verzwegen dat [aannemingsbedrijf] vanaf 2016 nog slechts in Polen was geregistreerd. Volgens [klagers] is het [architect] aan te rekenen dat hij een aannemer regelde op wie verhaalbaarheid ondoenlijk blijkt te zijn. [Architect] zou hen in juli 2018 hebben meegedeeld dat [aannemingsbedrijf] failliet was.

19. Ter onderbouwing van het derde verwijt, onprofessioneel gedrag, stellen [klagers], dat [architect] niet in staat bleek te zijn om processen adequaat aan te sturen en in de relatie met de opdrachtgevers niet voor heldere communicatie en voorlichting zorgde. Zij baseren dit op hetgeen hiervoor onder 17. en 18. over inadequate werkbegeleiding en gebrek aan heldere communicatie is vermeld. [klagers] verwijten [architect] daarnaast ondeskundigheid door het opstellen van een ondermaatse aannemingsovereenkomst, zonder adequate garantieregeling bij wanprestatie.
20. Tijdens de mondelinge behandeling heeft de raadsman van [klagers] het verweer van [architect], dat hij werk georganiseerd heeft achtergelaten en aannemer [Y] heeft ingeschakeld, betwist, nu die aannemer er volgens de raadsman bij werd gehaald door [timmerman]. [Klaagster] heeft verklaard dat zij in die periode zwanger was, en op vrije dagen en tijdens het zwangerschapsverlof (zij is bevallen in juni 2018) zelf met iedereen is gaan mailen en bellen, omdat [architect] nergens te bekennen was. Tegen het einde bleek dat [architect] zelf inkocht, zelf bestellingen deed, aldus [klaagster]. [Klager] heeft verklaard dat ze een architect in de arm namen om hen te beschermen tegen aannemerspraatjes, en iemand troffen die namens de aannemer zei 'het is nu gerechtvaardigd de volgende factuur te betalen' – en dat ze dus kregen waar ze bang voor waren in de persoon die hen had moeten beschermen. De verbouwing zou oorspronkelijk in februari 2018 klaar zijn, aldus [klager].

Het verweer

21. [Architect] betwist dat hij een dubbele pet op had, en weerspreekt ook alle overige verwijten. De problemen zijn volgens [architect] geheel en al veroorzaakt door [aannemer] en zijn firma [aannemingsbedrijf]. Uiteindelijk heeft hij [klagers] geholpen aan de nieuwe aannemer [Y] en het contract met hem opgesteld. Daarbij heeft hij kunnen voorkomen dat [Y] misbruik maakte van de omstandigheden, aldus [architect].
22. Volgens [architect] dateert zijn samenwerking met [aannemer] uit 2008-2009 en zijn in totaal zo'n 15 projecten succesvol opgeleverd. Omdat [aannemer] zich niet schriftelijk in het Nederlands kon uitdrukken, ging [architect] fungeren als een soort backoffice, een zuiver administratieve assistentie, waarbij het ging om het uitschrijven van facturen en andere schriftelijke communicatie op verzoek van [aannemer]. Volgens [architect] heeft hij indertijd met de BNA overlegd of dit wel kon. De BNA zag er geen probleem in, aldus [architect], zolang hij maar niet ook een beetje aannemer was. Daar heeft hij zich naar zijn zeggen aan gehouden. Hij betwist facturen te hebben geïncasseerd, bestellingen te hebben gedaan, of (anderszins) als aannemer te hebben opgetreden. Ten bewijze daarvan heeft hij het (in 18.) al genoemde recente vonnis overgelegd. [Architect] wijst erop dat de leverancier die hem trachtte aan te

spreken als ware hij de aannemer, in dat vonnis ongelijk heeft gekregen. Hij betwist met klem dat hij niet integer of transparant is geweest over zijn samenwerking met [aannemer]. In september 2017 zou hij [klagers] hebben duidelijk gemaakt wat zijn bijdrage was aan de firma [aannemingsbedrijf], en hen tevens hebben meegedeeld dat [aannemingsbedrijf] zijn begrotingen overneemt als voorstel voor de aanneemsom. Uiteraard waren [klagers] vrij om met zijn begroting in de hand naar andere aannemers te gaan, aldus [architect], maar zij waren het eens met onderhandse aanbesteding aan [aannemingsbedrijf]. Wat betreft de termijnfacturen die hij namens [aannemingsbedrijf] stuurde, voert hij aan dat de eerste factuur een vooruitbetaling betrof, zoals afgesproken in de aannemingovereenkomst, daar was niets irreguliers aan, maar dat de tweede termijn inderdaad te vroeg werd uitgeschreven. Dit kan het gevolg zijn geweest van de problemen die een kleine aannemer heeft als zaken vooruit moeten worden betaald, aldus [architect]. Hij weerspreekt ook dat hij bij [klagers] erop heeft aangedrongen om met hem in zee te gaan.

23. Volgens [architect] ging het om een relatief klein project waarbij zoals gebruikelijk sprake was van 'incidentele bouwbegeleiding'. Er was geen dagelijks toezicht afgesproken, aldus [architect], wat impliceert dat je achteraf kunt constateren dat dingen misgaan, maar niet vooraf wordt geconsulteerd. Hij betwist dat hij de bouw niet (voldoende) heeft begeleid. Volgens [architect] liep het project eerst vertraging op omdat de weersomstandigheden tegenzaten, wat hem in de oren klonk als een redelijk argument van [aannemer]. Vervolgens bezwoer [aannemer] hem alle organisatorische maatregelen te hebben genomen om de zaak aan de gang te krijgen. Door de hoogconjunctuur was er echter sprake van ellenlange levertijden en een gebrek aan goede werkkrachten, aldus [architect]. [Aannemer] ging zodoende op zoek naar werkkrachten buiten het 'reguliere' arsenaal, en kwam aanzetten met mensen zonder voldoende vakkennis, die slecht werk afleverden. Om de schade te beperken is hij vanaf een bepaald moment bijna dagelijks op het werk geweest, aldus [architect], die zegt de bouw waar mogelijk 'in stilte' te hebben begeleid omdat hij [klagers] niet ongerust wilde maken. Volgens [architect] nam [aannemingsbedrijf] ook teveel werk aan. Tenslotte zocht [aannemer] samenwerking met aannemer [X], die in juridische zin onderaannemer was, maar in feitelijke zin de hoofdaannemer werd. Dit was tegen zijn uitdrukkelijk advies in, aldus [architect]. Daarbij ging [aannemingsbedrijf] ook nog akkoord met de eis van [X] dat termijnbetalingen onverkort naar de feitelijke hoofdaannemer werden doorgeschoven, waarna resterende winsten zouden worden verdeeld. Het gevolg was dat [aannemingsbedrijf] in acute betalingsnood kwam te verkeren, aldus [architect], omdat allerlei lieden en firma's geld claimden. Toen ook nog de bestelde staalconstructie weken te laat op het werk arriveerde en niet bleek te passen op de voorhanden ondergrond, was voor [architect] naar zijn zeggen de maat vol en heeft hij [klagers] geadviseerd om met [aannemer] te stoppen. [Architect] voert aan zelf de overgang te hebben geregeld naar

de nieuwe aannemer [Y], met wie hij eerder had gewerkt. Daarna heeft hij het naar zijn zeggen aan [klagers] willen overlaten om nadere afspraken met [Y] te maken.

24. De verwijten omtrent het door hem opgestelde aannemingscontract wijst hij als ongegrond van de hand. Volgens [architect] is dat contract prima, hij werkt er al jaren mee. Het was naar zijn zeggen een hele klus om de wensen van [klagers] en de kosten met elkaar in balans te houden. Voor zover [klagers] met het ontbreken van een garantieregeling doelen op een afbouwverzekering, paste dit niet in het kostenplaatje van dit relatief kleine werk, aldus [architect]. Volgens [architect] heeft hij pas in september 2018 vernomen dat [aannemer] in Polen het faillissement van [aannemingsbedrijf] had aangevraagd, en is het zeker niet waar dat hij dit zag aankomen, zoals [klagers] lijken te stellen. Er is niets mis met een registratie in Polen, aldus [architect]: Polen hoort tot de EU.
25. Hij weerspreekt tevens het verwijt dat er geen deugdelijke afspraken op papier zouden zijn gezet. Volgens [architect] zijn er overigens nieuwe overeenkomsten gemaakt, die alle voorgaande correspondentie, aantekeningen en besprekingen overrulen.
26. Bij de mondelinge behandeling heeft [architect] verklaard dat [klaagster] nog niet met zwangerschapsverlof was toen hij bijna dagelijks op het werk kwam kijken, en dat [aannemer] tot 2018 prima werk afleverde (indien hij eerder heeft geschreven dat dit tot 2017 was, is dat onjuist, aldus [architect]). Hij bevestigde desgevraagd dat er geen officiële bouwvergaderingen waren en geen voortgangsverslagen, en verklaarde dat hij het backoffice was voor [aannemer], niet meer en niet minder. Hij stuurde aanmaningen wanneer [aannemer] zei: wil je even een briefje sturen. Volgens [architect] was het de bedoeling van de garantie in de gespreksnotitie van 31 oktober 2015 (zie hiervoor in 9.) dat zijn opdrachtgevers begrepen dat hij wist waarover hij sprak. Het gesprek met de BNA dat hij indertijd had, ging over het als back office fungeren voor [aannemer]. Er is toen mondeling door BNA meegedeeld dat daartegen geen bezwaar was. [Architect] verklaarde verder dat hij [klagers] over de belangrijkste zaken uitleg gaf in de gespreksnotitie plus checklist (zie 8.) en dat hij zijn offerte baseerde op de DNR 2011 van de BNA. De BNA-regeling heeft hij indertijd niet meegestuurd, maar ze hadden de regeling wel bij hem kunnen opvragen, aldus [architect]. Op vragen over het aannemingscontract heeft [architect] verklaard dat het een te klein project was om een uitgebreid Stabu-bestek op te stellen. Op de vraag of hij zijn opdrachtgevers heeft gewaarschuwd toen het fout liep, verklaarde hij dat hij eerst probeerde om het recht te breien, en dat hij, toen duidelijk werd dat dit niet lukte, [timmerman] heeft ingeschakeld, en vervolgens aannemer [Y].

Beoordeling van de klacht

27. Naar aanleiding van de klacht overweegt het College als volgt.
28. De verwijten over schending van de kernwaarden van integriteit en professionaliteit zullen eerst worden behandeld, omdat deze van de verste strekking zijn.
29. Vast is komen te staan dat [architect], zoals blijkt uit zijn eigen opgave, sinds 2008-2009 een samenwerkingsverband had met [aannemer] en diens firma [aannemingsbedrijf]. In zijn offerte van najaar 2015 ging [architect] uit van een gewone aanbesteding, maar op enig moment heeft hij [aannemer] en diens firma [aannemingsbedrijf] naar voren geschoven, omdat bij [aannemingsbedrijf] sprake zou zijn van een goede prijs-kwaliteitverhouding. [Klagers] hebben ingestemd met onderhandse aanbesteding aan [aannemingsbedrijf]. Als gevolg daarvan fungeerde [architect] ten opzichte van [klagers] niet alleen als architect maar tevens als betaalde medewerker van [aannemer].
30. Anders dan [architect] betoogt, werd hierdoor het risico in het leven geroepen van de (schijn van) belangenverstrengeling. [Architect] had immers een persoonlijk nevenbelang bij deze onderhandse aanbesteding, terwijl bij zijn opdrachtgevers de schijn is gewekt dat dit van invloed is geweest bij het in beeld brengen van [aannemer] en diens firma [aannemingsbedrijf]. Wat dit persoonlijke belang precies was, is onduidelijk gebleven. [Architect] heeft zich op het standpunt gesteld dat hij fungeerde als backoffice, dus hand en spandiensten voor [aannemer] verrichtte, omdat de aannemer de Nederlandse taal onvoldoende machtig was. Mogelijk deed hij meer dan alleen dat, nu zowel [klagers] als een van de leveranciers – in het door [architect] overgelegde vonnis – stellen dat [architect] betrokken was bij bestellingen. Wat zijn werkzaamheden voor [aannemer] precies inhielden, kan echter naar het oordeel van het College in het midden blijven. Het ligt immers op de weg van een onafhankelijk architect met een vertrouwenspositie ten opzichte van de opdrachtgever om te voorkomen dat een risico als in casu ontstaat. Verder geldt dat ook als hij 'slechts' tegen betaling hand en spandiensten zou hebben verricht, er in de context van dit geval sprake is van een persoonlijk nevenbelang dat de schijn wekt van een ontoelaatbare dubbelrol. Het College gaat voorbij aan wat [architect] in dit verband betoogt over het fiat van de BNA met betrekking tot een dergelijke constructie, nu hij hierover slechts vaag is gebleven en het losstaat van de context in dit geval. De context is dat [architect] [aannemer] naar voren schoof, wat de vraag oproept wat hierbij het belang was van [architect], en de daaraan gekoppelde vraag of hij wellicht vooral zijn eigen belang diende in plaats van dat van zijn opdrachtgevers.
31. Het College betreft hierbij de stellingen van [klagers] met betrekking tot het factureren van nog niet vervallen termijnen, die [architect], naar het College begrijpt, vooral daardoor weerspreekt dat hij uitvoerde wat [aannemer] hem verzocht te doen. Dit valt niet te rijmen met het uitgangspunt dat een redelijk handelend, de directie voerend, architect zijn opdrachtgevers

dient te beschermen tegen overvragende aannemers. Bij dit alles komt dat [architect] het verwijt, dat hij [klagers] geen (helder) inzicht verschafte in zijn relatie tot [aannemingsbedrijf], slechts heeft betwist met de mededeling dat hij [klagers] hierover in september 2017 mondeling heeft ingelicht, hetgeen te weinig concreet is om te gelden als voldoende weerspreking. Het College merkt tenslotte nog op dat de garantie die [architect] in het najaar van 2015 afgaf (zie 9.) het vermoeden wekt dat hij toen al dacht aan onderhandse aanbesteding aan [aannemingsbedrijf]. Het is immers ongebruikelijk dat een architect aanbiedt het werk tegen de begrote prijs in eigen beheer uit te voeren. Om al deze redenen is het verwijt van schending van de kernwaarde van integriteit dan ook gegrond.

32. Met betrekking tot het verwijt dat [architect] de bouw niet dan wel onvoldoende begeleidde, neemt het College op basis van zijn offerte aan dat hij directievoering overeenkwam, en niet dagelijks toezicht. Een redelijk handelend architect dient de begeleiding, ook bij een relatief klein project als het onderhavige, zo in te richten dat processen adequaat worden aangestuurd, terwijl dit aansturen voor de opdrachtgever voldoende duidelijk moet zijn. Dit kan gebeuren door het houden van bouwvergaderingen en/of het maken van voortgangsverslagen. [architect] heeft bij de mondelinge behandeling erkend, dat er geen officiële bouwvergaderingen waren, en ook geen voortgangsverslagen. Het College heeft uit hetgeen partijen over en weer hebben aangevoerd de indruk gekregen dat [architect] zijn opdrachtgevers in het ongewisse liet van wat er met [aannemer], [aannemingsbedrijf] en de voortgang van het werk aan de hand was. Zelfs lichtte hij hen er niet over in dat [aannemer], tegen zijn advies in, een andere Poolse aannemer als feitelijk hoofdaannemer engageerde. Daarmee heeft hij [klagers] de kans ontnomen om zich eerder tot een andere aannemer te wenden. Het verwijt dat [architect] aldus onprofessioneel handelde, treft derhalve eveneens doel. Daaraan doet niet af dat [architect] tenslotte [aannemer] van het werk stuurde, en mogelijk ook (zoals hijzelf betoogt, maar [klagers] betwisten) de overgang regelde naar aannemer [Y], nu het voor het College voldoende aannemelijk is dat dit gebeurde op een te laat moment in het bouwproces.
33. Kklagers] hebben [architect] tevens verweten dat hij een aannemer regelde op wie het verhalen van schade ondoenlijk blijkt te zijn, omdat hij slechts in Polen als aannemer was geregistreerd. Ook hebben ze hem verweten dat hij namens [aannemingsbedrijf] een ondermaatse aannemingsovereenkomst opstelde, zonder garantieregeling bij wanprestatie. De klacht dat [architect] onprofessioneel handelde is mede op deze verwijten gebaseerd.
34. Naar het oordeel van het College treffen deze verwijten echter geen doel. [Architect] heeft er terecht op gewezen dat Polen lid is van de EU, zodat de onmogelijkheid van verhaal niet op het enkele gegeven kan worden gebaseerd dat [aannemingsbedrijf] slechts in Polen was geregistreerd. Voor zover [klagers] met betrekking tot het ondermaatse van de

aannemingsovereenkomst erop doelen dat de overeenkomst vooral een praktische omschrijving was, en geen veel uitgebreider Stabu-bestek, geldt dat dit niet op zich aan [architect] kan worden tegengeworpen, gelet op de relatief geringe omvang van het project. Evenmin kan aan hem, naar het oordeel van het College, worden tegengeworpen dat de aannemingsovereenkomst geen afbouwgarantie bevatte, nu deze niet standaard is en relatief kostbaar. Deze verwijten zijn aldus ongegrond.

35. Tenslotte verwijten [klagers] [architect] dat hij de wederzijdse rechten en plichten niet heeft vastgelegd in een deugdelijke overeenkomst. Dit klachtonderdeel wordt getoetst aan de gedragsregels die golden tot 1 januari 2016, nu zowel [klagers] als (bij de mondelinge behandeling) [architect] wat betreft de schriftelijke vastlegging verwijzen naar de offerte en begeleidende notities van 31 oktober 2015. Volgens [architect] gaat het hier om een voldoende deugdelijke vastlegging, volgens [klagers] niet.
36. Artikel 4 van de toenmalige gedragsregels schrijft voor dat de architect opdrachten aanvaardt op basis van een overeenkomst waarin de rechten en plichten van opdrachtgever en architect deugdelijk zijn vastgelegd. Met [architect] acht het College de offerte met bijbehorende stukken een voldoende vastlegging, nu deze helder genoeg uitleg verschaft over (de verschillende fases van) het werk dat [architect] aanbood voor [klagers] te doen. Volgens [klagers] had [architect] gebruik moeten maken van de Consumentenregeling van de BNA (CR2013), maar dit is een modelovereenkomst. Hoewel het aanbeveling verdient deze overeenkomst bij opdrachten als de onderhavige te gebruiken, is dat geen verplichting. Het College overweegt tenslotte dat [architect] BNA-regelingen uit verschillende periode door elkaar lijkt te gebruiken (hij verwijst in zijn offerte en begeleidende emails naar de Standaardregeling (SR) uit 1997 en De Nieuwe Regeling (DNR) uit 2015 (bedoeld zal zijn: 2005), terwijl hij bij de mondelinge behandeling verklaarde zich te baseren op DNR 2011), wat naar het oordeel van het College weinig gelukkig is. Maar ook dit resulteert niet in een zodanig ondeskundig handelen, dat daarmee de gedragsregels zijn geschonden. Dit klachtonderdeel treft derhalve geen doel.
37. Het voorgaande betekent dat de klacht (grotendeels) gegrond is. [Architect] heeft gehandeld in strijd met de kernwaarden van integriteit en professionaliteit. Het College is van oordeel dat de handelwijze van [architect] een berisping rechtvaardigt, gecombineerd met een geldboete van € 1.000,-, te voldoen aan de BNA.

HET COLLEGE VAN TOEZICHT DOET DE VOLGENDE UITSPRAAK

Het College van Toezicht verklaart de bij mailbericht van 14 september 2018 namens [klagers] ingediende klacht grotendeels gegrond, en wijst deze voor het overige af.

Het College van Toezicht legt [architect] de maatregel van berisping op, alsmede een geldboete van € 1.000,- te voldoen aan de BNA.

Aldus beslist op 15 april 2019 door Kamer I van het College van Toezicht, bestaande uit mr. L.C.J.M. Spigt, voorzitter, ir. F. J. Hoekstra en ir. D. Segers, architect-leden, en mr. A.M.R. Smolders, secretaris.

Voorzitter:

Secretaris:

Verzonden op:

Tegen deze uitspraak kunt u binnen 30 dagen na verzending in hoger beroep komen bij een met redenen omkleed bezwaarschrift in vijfvoud aan de Raad van Beroep, Six Advocaten B.V. t.a.v. mr. W. Post, IJdok 25, 1013 MM Amsterdam, onder gelijktijdige overmaking van € 350,- (zijnde € 289,26 + 21 % BTW) op de rekening van BNA/College van Toezicht, nummer NL62ABNA046.69.44.349 bij de ABN AMRO Bank N.V. te Amsterdam.